

(המשך מעמוד 41)

הבלתי-מוגבלות של הוליווד, הוא נאלץ להיאבק בתקציבים הוערים של אירופה. את כל חייו ליוותה אגדה על בזבזנות יתרה, הבימאית נלי קפלן, שעבדה עימו כעשור שנים, יודעת לספר על סדרה אינסופית של עלבונות ודחיית שבהן נתקל בכל פעם שניסה לעשות סרט חדש. זאת, היא טוענת, למרות שגאנס היה מהכנן מסדני, שהכין לעצמו לא רק תסריט מפורט שלא השאיר מקום לאלתור, אלא גם מילא את התסריט בהערות הבהרה, בהערות שהבהירו את ההערות ובסקיצות מדויקות שתיארו גראפית את אשר הוא רוצה להעלות על המסך.

לדעתה של קפלן, שהיתה עוזרתו בהפקת הסרט אוסטרליץ (1960), עזרה בידו בקיר אותו הרבה בכל הפרטים, בשעה ששורה ארוכה של כוכבים מפורסמים, ביניהם מארטין קארול, לסלי קארון, קלאודיה קרדינאלה, ז'אן מארה, ג'ק סלאנס, מישל סימון, אורסון וולף, ז'אן לואי טרינטיאן ויטוריו דהסיקה הופיעו כמעט בהתנדבנות.

עד היום נטשו ויכוח חריף מאוד בין חסידי ומקסרגיו של גאנס. הוויכוח התחיל עוד בימי הוועד שלו, בשנות העשרים, כאשר אחד מחבריו למיקצוע, ז'אן אפשטיין, טען שהוא "האב הרוחני של כולנו", ואילו חבר אחר למיקצוע, ז'אן ויגו, אמר שגאנס על שלושה מסכים, הוא פשוט שלוש פעמים זבל. את הזיותיו הגדולות-מך-החיים ראו אחרים כהשראה גאונית, אחרים כהמוניות חסרת-טעם. גאנס הוא הדבר הקרוב ביותר לשייקס-

זה נוצחיק

כשזה לא כואב

זה כואב רק כשאני צוחקת (דקל, תל-אביב, ארצות-הברית) — לכל הסרטים המבוססים על מחי

זות של ניל סיימון אותה הבעיה: מדברים בהם יותר מדי. לאחרונה, נוספה להם בעייה אחרת — הם נוטים לקחת את עצמם ברצינות גדולה מדי.

הסרט החדש נראה כמו המשך של "דירה לשניים", משולב בנימה הדרמטית של "פרק ב": היה זה כאילו השחקנית החוזרת לביתה — מן הסרט הראשון — חסרת ביטחון עצמי המתלווה להצלחה, ומתעודדת בבקבוקי משקה למכביר בכל פעם שהיא נקלעת למשבר רגשי. ואילו הבת, שהספיקה בינתיים להתבגר, גרה עם אביה אבל משתוקקת לחזור לדירת אמה.

העלילה מתחילה ברגע שהשחקנית משתחררת מטיפול במוסד לגמילה מאלכוהול ושבה הביתה. מרגע זה ואילך היא עושה כל מה שניתן לעשות כדי להרוס את עצמה. היא מסכימה לקבל את הבת בחזרה, למרות שאינה מוכנה לכך, עדיין, מבחינה נפשית. היא מקבלת על עצמה תפקיד ראשי במחזה של מאהבה לשעבר, שטרם השלימה עם הפרידה ממנו. ואם לא די בכך, הרי שהמחזה מתאר בפרוטרוט את היחסים שהיו ביניהם בעבר. דבר כזה היה מביש אסון, מן הסתם, גם על מי שאין לו בעיות עם הטיפוח המרה, על אחת כמה וכמה כאשר מדובר באישיות מעורעת, כמו הדמות הראשית.

הדיאלוגים של סיימון מנסים לקשט את הסיפור בנוסח מתחכם ומפולפל, אשר הפך לסימל המיסחרי. העובדה ששני יודיה הטובים ביותר של הגיבורה הם שחקן הומור סכסואלי שמו, שאינו מצליח להחזיק מעמד בשום תפקיד, ואשת-חברה נארסיסיסטית, מספקים לדושיח עוקצים

האקט, מייסון וקוקו: נוסח מתחכם

מעוקצים שונים. אך ככל שמתקדם הסיפור, והבעיות נעשות חריפות יותר, נראות החוכמות חסרות-טעם וכפויות יותר.

שלא כמולייר, אשר הבין כי הצחוק הוא עניין רציני מאוד, סיימון מתנהג כמו אותו ליצן אשר רוצה בכל מחיר לראות את הקהל מזיל דימעה מתוך השתתפות בצערו.

מי שבכל זאת מציל את העניין, במידה מסוימת, זו גברת סיימון, מארשה מייסון, שהיא שחקנית כישרונית מאוד, גם אם לא תמיד קל לה להסתדר בין הצחוק והדמעה. לידה גיימס קוקו וג'ואן האקט, כשני ידידיה הנאמנים.

ירושלים

*** שלום לגבר (סמדר, איטליה)

— ארצות-הברית) — חזון אחרית הימים שבו המין הגברי יכחד, משום שאינו מחזיק מעמד בדרישות דארווין. הבימאי מאר-קו פררי, מציג את שולי העיר ג'יריורק כפי שלא צולמה מעולם לפני כן. עם ז'ראר דפארדייה, מארצ'לו מאסטרויאני וג'יימס קוקו.

*** אהובת הקצין הצרפתי

(מיטשל, אנגליה) — עיבוד נכון לרבי מכר של ג'ון פאולס, משוה אהבה ויקי טוריאנית ואהבה בת ימינו, ושם דגש על מעמד האשה. מישהק מרשים של מריל

סיפורו של שחקן המוכר את מצפונה, ידידי ומישפתתו, תמורת ההצלחה על הבימה, כמשל על החובה המוסרית של האמנות. מיבצע מזהיר של הבימאי ההונגרי רי אישטוואן סאבו ושל השחקן קלאוס אמריה בראנדור. סרט חובה.

*** מונטנגרו (ב'יהודה, שווי)

— בורגנית משועממת עוברת טראומה מה בת 24 שעות, בחברת פועלים שכירים מן הבלקאן, שבמחיצתם היא מגלה את כל החיוניות החסרה בחייה. סאטירה חברה-תית מבריקה של דושאן מאקאבייב.

*** מישפטו של סגן מוראנט

(אורלי, אוסטרליה) — שלושה קצינים נשפים על פישעי מלחמה, בסרט המציג היטב את השאלה: מי הוא האחראי האמיתי. מוסר ההשכל אולי מפוקפק, אבל השאלה חשובה. מישהק מעולה.

*** שודדי התיבה האבודה (תל-אביב, ארצות-הברית)

— סרט הרפתקאות מלא הומור, המצאות ותנופה, מזכיר את הימים הטובים, כאשר הליכה לקולנוע היתה הגאה לשמה, בלי טעם לוואי. במאי: טיבין (מלתעות) שפילברג.

שדחיקרב בסירטו של אבד גאנס, "אני מאשים" החללים קמו לתחייה כדי לתבוע את עלבונם

סטרופ ואירונס ב"אהובת הקצין" מישהק מרשים

סטרופ וסיוע משכנע של גרמי איירונס. בימאי: קירל רייז.

חיפה

*** אנני ורה (שביט, הונגריה)

— נערה תמימה לומדת את מיסתורי הדיאלקטיקה הקומוניסטית בקורס מיוחד, לאחר מלחמת העולם השנייה. ביקורת חריפה על מישטר שמדכא את הפרט ביטענה שהוא עוזר לכלל, מומתקת על-ידי העובדה שהעלילה מתרחשת בעבר. פניה של ורוניקה פאפא לא יישכחו במהרה.

שחקנית קלאודיה קרדינאלה ב"אופטרדיק" סיררה אינסופית של דחיות

תדרין

חובה לראות:

תל-אביב — מונטנגרו, מישפטו של סגן מוראנט, מפיסטו, שודדי התיבה האבודה, אהובת הקצין הצרפתי.

ירושלים — שודדי התיבה האבודה, אהובת הקצין הצרפתי, שלום לגבר.

חיפה — שודדי התיבה האבודה, מונטנגרו, אנני ורה, בתו של כורה הפחם.

תל אביב

*** מפיסטו (פאר, הונגריה) —